

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **KOVO CZ s.r.o.**, se sídlem náměstí Osvobození 255/28, Zábřeh, zastoupený Mgr. Janem Drapáčem, advokátem, se sídlem náměstí Osvobození 28, Zábřeh, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2016, čj. 43588/ENV/15, 987/570/15, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2018, č. j. 5 A 75/2016 - 48,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti žalobce **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 20. 2. 2019 předložena kasační stížnost žalobce (dále též „stěžovatel“) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2018, č. j. 5 A 75/2016 - 48, jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2016, čj. 43588/ENV/15, 987/570/15, ve věci pokuty ve výši 30 000 Kč za správní delikt podle ustanovení § 66 odst. 3 písm. e) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o odpadech“), a to za porušení ustanovení § 18 odst. 1 písm. e) zákona o odpadech, jehož se žalobce dopustil tím, že jako provozovatel zařízení ke sběru, výkupu a využívání odpadů povoleného rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje provozoval toto zařízení v rozporu s provozním řádem, když při příjmu odpadů do zařízení v průběhu roku 2014 nepostupoval dle kapitoly č. 5.2 schváleného provozního řádu.

[2] Při podání kasační stížnosti nebyl zaplacen soudní poplatek.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti (poplatek činí 5.000 Kč). Vzhledem k tomu, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek spolu s podáním kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 22. 2. 2019, č. j. 6 As 33/2019 – 8, vyzval k jeho zaplacení ve lhůtě 15 dnů od dne doručení usnesení a současně jej poučil o tom, že nebude-li poplatek ve

stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[4] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2019, č. j. 6 As 33/2019 – 8, bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 27. 2. 2019 prostřednictvím jeho datové schránky. Lhůta 15 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet ve čtvrtek dne 28. 2. 2019 a uplynula ve čtvrtek dne 14. 3. 2019. Stěžovatel nicméně na výzvu soudu nikterak nereagoval a soudní poplatek ani do dnešního dne nezaplatil.

[5] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. „[s]oud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.“ Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích „Nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.“

[6] Stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a byl rovněž poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[7] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Jelikož řízení bylo zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. března 2019

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu